

Especials > FONS ÀUDIO

La línia de programes *Especials* acull propostes d'artistes i comissaris relacionats d'una manera o altra amb la programació del Museu i la Col·lecció MACBA. FONS ÀUDIO és una sèrie documental des de la qual artistes de la Col·lecció MACBA parlen en primera persona de la seva obra.

Continguts del PDF:

01. Sumari
02. Escaleta del programa
03. Enllaços relacionats
04. Crèdits
05. Llicència

Producció: André Chêdas. Documentació i entrevista: Antonio Gagliano.

FONS ÀUDIO #39

Iván Argote

Iván Argote és un artista multifacètic que, a través de mitjans com ara el vídeo, la fotografia, l'escultura, la performance i la instal·lació, qüestiona la noció de patrimoni i posa a prova els esdeveniments que regeixen el nostre context social, polític i íntim. A FONS ÀUDIO #39 l'Iván ens parla de la família com a petita unitat social; de "pilatunas" i carícies; del canvi d'escala com a eina crítica; i dels residus arqueològics que portem dins.

01. Sumari

A l'obra d'Iván Argote (Bogotá, 1983) ens enfrontem a la reiterada desconstrucció del concepte d'espai públic, de la interrelació personal i dels nostres estranys hàbits socials. Multifacètic, conceptual i contestatari, el seu treball se centra en el qüestionament del patrimoni i de la mirada d'esdeveniments que regeixen el nostre context social, polític i íntim.

A través de mitjans tan variats com el vídeo, la fotografia, l'escultura, la performance i la instal·lació, Iván Argote explora la ciutat com a lloc de transformació. "Molts dels meus treballs parlen de la vida a la ciutat i de viure amb altres persones", argumenta. "Em sembla pretensions veure l'art com una cosa separada de la vida real", conclou.

Encara que en un principi pretenia estudiar filosofia, l'Iván es va deixar seduir per la porositat i l'immediateza de la imatge com a vehicle d'idees i la iconoclastia com a eina per a generar subjectivitat. Els seus gestos simples i transgressius, les seves "pilatunas" o entremaliadures, subverteixen símbols. Lleons imperials convertits en gatets de meme (*Blind Kittens*, 2014), monuments tombats i impotents (*Hangover and extasy*, 2014; *Turistas*, 2013), un colom glorificat (*The pigeon*, 2010), innocentades davant de declaracions d'amor d'un desconegut (*Untitled*, 2010-2012) i dos Mondrian espatllats amb After Effects (*Retouch*, 2008) són algunes de les subtils alteracions de l'ordre establert amb les quals Argote reflexiona sobre la forma com construïm la certesa.

A la Col·lecció MACBA trobem quatre desplegaments de la seva multifacètica obra. *Activíssima* (2011-2013) és una instal·lació que documenta el taller per a nens de quatre a nou anys que Argote va realitzar els estius de 2011 i 2012 al museu MAC/VAL a França. Inspirat en la tasca activista i pedagògica dels seus pares a la Colòmbia dels anys setanta, l'Iván va concebre un taller en el qual els nens organitzaven protestes, formulant qüestions crítiques sobre la seva situació ("Duerme más para estar menos cansado") i produint eines per manifestar-se a l'espai públic. A més de cartells, megàfons i pancartes, les diapositives ens ensenyen la transcripció d'una conversa telefònica en la qual l'artista explica el projecte a la seva mare, en un gest que freqüentment es troba en la seva obra: un cercle d'intimitat en una reflexió d'àmbit universal. En aquesta peça trobem el mateix dispositiu crític del film sobre grups revolucionaris de Bogotá dels anys setanta i vuitanta que conforma *La Estrategia* (2012) i de la reflexió sobre jerarquia i poder de *Reddish Blue* (2014).

La mateixa superposició d'esfera personal i pública travessa *Histoire de l'Humanité* (2011), per exemple, un vídeo casolà gravat en Super 8 en el qual la família d'Argote escenifica la sinèdoque perfecta: una selecció de moments crucials de la història de la humanitat en forma de jocs o al·legories familiars. El vídeo s'estructura en vuit episodis – "Homo sapiens", "Las primeras sociedades agrícolas", "Las primeras civilizaciones", "Guerras", "Amor & Odio", "Colonialismo y Post Colonialismo", "Estados Naciones" i "Futuro incierto" – i juga amb la intenció somiadora d'aprofitar una tarda en un parc de Bogotá per realitzar un film casolà col·lectiu, un gest en aparença molt familiar i universal, però que en realitat segons, ell mateix explica, va ser aliè a la seva infància.

[Amb l'Iván Argote un dissabte a les 8 del dematí. Què esperàveu? Foto: Gemma Planell]

També en un parc, un vespre al Palau des Tuileries a Paris, trobem la parella d'enamorats que protagonitza *Carícia* (2012). En aquest vídeo, l'ombra de la mà intrusa de l'artista-fantasma assaja gestos de tendresa sobre la parella i explora l'anonimat i l'afecte com a estratègies conceptuals.

¿Quién no jugó a los antepasados alguna vez, a las prehistorias de su carne y su sangre? (2013), per altra banda, es basa en una cita borgiana. El 1934, la revista *Crisol* va acusar l'escriptor d'ocultar la seva ascendència sefardí, acusació a la qual Jorge Luís Borges va respondre a les pàgines de *Megáfono*. D'aquest text Argote va extreure la cita que dona títol a aquesta obra. La va codificar en morse i la va materialitzar en una garlanda de cables i vuitanta-vuit bombetes que ens parlen de l'imaginari d'una festa de poble i de la solitud a l'espai públic mentre il·luminen la proximitat.

02. Escaleta del programa

01:03 Pilatunas i gamberradas

01:35 *Retouch*

08:53 La família, petita unitat social

10:31 *Historia de la Humanidad* i altres canvis d'escala

14:02 *Activissimme*

21:26 Una crítica cap a l'autoritat

23:14 *Carícia*

24:42 *¿Quién no jugó a los antepasados alguna vez?*

29:38 Una mirada descolonial

03. Enllaços relacionats

Pàgina web d'Iván Argote

www.ivanargote.com

Iván Argote A la Galería Perrotin

www.perrotin.com/artiste-Ivan_Argote-84.html

History of Humanity

ivanargote.com/selected-projects/article/history-of-humanity

Activissime

ivanargote.com/selected-projects/article/activisimo-bcn

Untitled (NY), 2011

vimeo.com/58585299

Podcast d'Esnorquel amb Iván Argote

esnorquel.es/13ivan-argote

Retouch, 2008

www.youtube.com/watch?v=Q-JVFeHaYsl

04. Crèdits

Produït per André Chêdas. Veus: Lucrecia Dalt. Entrevista i documentació: Anna Ramos. Enregistrat amb un micro Beyerdynamic MC 930, una gravadora Tascam DR-100 i editat amb Sound Studio.

05. Llicència

2016. Aquest podcast està llicenciat sota Creative Commons Reconeixement-NoComercial-SenseObraDerivada 3.0 Espanya (CC BY-NC-ND 3.0).